

այժմ երբեմն կը հարստահարուին ի դրացեաց, սակայն ունին հմտութիւն վարուիլ սոցա հետ. սոքա չունին կրօնասիրութիւն, զի իւրեանց աւերակ եկեղեցոյն չը տիրանալով՝ հեռզհեռ քրդերն շրջակայներն տուն շինած և այժմ աղբանոց դարձնելով՝ հիմերն անգամ անհետացուցած են:

Ըյս մեծ գերեզմանատունը տակաւ առ տակաւ քանդուելով անշքացած է և կը դանուի զիւզի վերէն 2—3 արտավար տարածութեամբ վայր մի, որ $\frac{5}{4}$ ը քրդեր կալասեղ դարձուցած են, մնացեալ $\frac{1}{4}$ մասը կոշտ քարեր են զուրկ հնութենէ, զի խաչքարինք և զարդարեալ գերեզմանաքարինք այսօր կամ բուրակներու կուշար կամ անասնոց ախոռը կզարդարեն: Քրդաց գերեզմանը նոյնչափ զիւղէ յարեկս հեռի 3—4 վայրկեան, քիչ բարձր դիրքի մը վրայ բոլորովին անզարգ, գիւղի բոլորտիքը թէև ջրեր կը գանուին, սակայն չեն յստակ և ախորժեկի որչափ քիչ հեռիներն:

Աշխալի դաշտային լինելով՝ ժողովուրդն մեծաւ մասամբ երկրագործութեամբ կը պարապի, կարգ մի անձնաւորութիւնք կալուածներն իւրացուցած լինելով հասարակ ժողովուրդն սերմանելու արտ չունի, այլ ստիպուած են ազգեցիք անձանց մօտ ծառայել և կամ որոց օգնութեամբ կիսրար ցանք անել և կամ տարածուիլ հայ զիւղօրէից մէջ հովուութեամբ, գառնարածութեամբ պարապել կամ նախորդ լինել և կամ տներու մէջ ծառայելն: Սոքա հայոց նման չեն կարող երկրագործութիւնից օգտուիլ:

Գիւղիս մէջ կերեխն բազմաթիւ այրի կանայք որք մերկ, բոկոտն դռնէ ի դուռ կը շրջին. կան նաև կանայք, որք քանի ընկերներով լեռներ կը բարձ-